

6 ಸೀತೆಯ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣ ಕಾಣಬೇಕು

◆ ನಿಮ್ಮ ಪಾತ್ರ ಹೇಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ? ಸುರಭಿ ರಘ್ ಅಂಡ್ ಟಿಫ್ ಹುಡುಗಿ. ಸೂರ್ಯವಂಶ ಎಂಬ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಿರಾತಂಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವಳು. ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ

ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅರಳು ಹುರಿದಂತೆ ಪಟ ಪಟ ಮಾತನಾಡುವ ಆಕೆಗೆ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವ ಗುಣ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಈಗ ಸದ್ಯ ಮನೆಗೆ ಕರ್ಣ ಎಂಬ ಯುವಕ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಮನೆಯ ಮೊಮ್ಮಗ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುವ ಕುತೂಹಲದ ಕಥನ.

◆ ಪಾತ್ರ ಅಂದರೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ?

ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಮುಂದಿನ ಪಾತ್ರವೂ ಇರಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಮೊದಲ ಬಯಕೆ. ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕಿಗಿಂತ ಪಾತ್ರ ವಿಶೇಷ ಅನ್ನಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ನಟ ಮಾತ್ರ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಎಂದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆಗೆ ಹೊರತಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಾತ್ರ ಇರಬೇಕು. ಅತ್ತಿನಿಗೆ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಇದೆ. ಆಕೆ ಬೇರೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದರೆ ಅಭಿನಯವನ್ನು ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡಬಹುದು.

◆ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ?

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪರಿಧಿಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ, ಅಮ್ಮ-ಅಪ್ಪ, ಅವರಿಗೊಬ್ಬ ಮಗಳು, ಅವಳನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವ ನಾಯಕ ಮತ್ತು ಅವನ ಕುಟುಂಬ. ನಾಯಕಿ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ನಾಯಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದೊಂದು ಮಾದರಿ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಇದನ್ನು ಮೀರಲು ಆಗಲಾರದು. ಪಾತ್ರದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳು ಖಂಡಿತ ಭಿನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ. 'ಮುದ್ದುಲಕ್ಷ್ಮಿ'ಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಸುಂದರಿಯಾಗಿ ನಾನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನೋವಿನಲ್ಲಿರುವ ಆಕೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ನಿರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು

ಅತ್ತಿನಿ ಉದಯದ 'ಸೂರ್ಯವಂಶ' ಸುರಭಿ

ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾಳೆ. ತುಂಬ ಭಾವಜೀವಿ. ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನಾನೂ ಅವಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತಳಾಗಿದ್ದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋಪವೂ ನನಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈಗ ಸುರಭಿಯಂತಹ ರೆಬಲ್ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನಾಡಿದರೆ, ಸುರಭಿ ಹತ್ತು ಮಾತನ್ನು ಆಡಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆಮೇಲೆ ತುಂಬ ಬೋಲ್ಡ್ ಹುಡುಗಿ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಂದಿ ಇದ್ದರೂ ಒಬ್ಬರಂತೆ ಒಬ್ಬರು ಇರಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಪಾತ್ರಗಳು ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಮೈದಳಿದಿರುತ್ತವೆ.

◆ ಧಾರಾವಾಹಿ ಚಿತ್ರೀಕರಣದ ಮನೆಗಳ ವಾತಾವರಣ ಮತ್ತು ಬಾಂಧವ್ಯ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ?

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಸುಂದರ್‌ರಾಜ್ ಅಂತಹ ಹಿರಿಯ ನಟರು ನನಗೆ ಪರಿಚಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಸಿನಿಮಾ-ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಅನಿರುದ್ಧ ಕೂಡ ಪರಿಚಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಸಲ ನೋಡಿದಾಗ ಹಿರಿಯರು, ಅನುಭವಿಗಳ ಜೊತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆಲ್ಲ ಕೂಡ ಇದೇ ಅನುಭವ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕೆಲವರಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಒಂದು ಪಾತ್ರವಾಗಲು ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿತ್ಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮವರು ಎಂಬುವ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ್ಯಕ್ಷನ್ ಮತ್ತು ಕಟ್ ನಡುವೆ ನಾನು ಅತ್ತಿನಿ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾತ್ರಗಳು ಮುಖಾಮುಖಿ ಆದಾಗ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತುಂಬ ಪರಿಚಿತರೂ, ಪರಸ್ಪರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧವೂ ಬೆಸೆಯುತ್ತದೆ.

◆ ನಟನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾಂತ್ರಿಕ ಚಿಂತನೆ ಬಂದಿದೆಯಾ?

ಖಂಡಿತ. ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಸೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಅಗತ್ಯವೂ ಇದೆ. ತಾಂತ್ರಿಕ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಮಾಣ ತೀರ ಕಡಿಮೆ. ಸಿನಿಮಾ-ಸೀರಿಯಲ್ ಹೊರತು ವೆಬ್ ಸೀರೀಸ್ ಬರ್ತಾ ಇವೆ. ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ರೀತಿ ಕೂಡ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡತನ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪರದೆಯ ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಹೇಳುವವರು ಈ ರಂಗಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಿದೆ. ನಾನೇನಾದರೂ ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮಹಾಭಾರತ ಪಾಂಡವರ ಕಥೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ದ್ರೌಪದಿಯ ಕಥೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಸೀತೆಯ ಕಥೆ. ರಾಮನ ಕಡೆಯಿಂದ ರಾಮಾಯಣ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಸೀತೆಯಿಂದಲೇ ರಾಮಾಯಣ. ಅವಳ ಮೂಲಕ ಕಥೆಯನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲವೇ?

■ **ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೆ.**